

Szilvay Gergely: Blog

Mi az a blog? Jorn Barger találta ki 1997-ben, weblog néven („logging the [web](#)”). Ennek lényege a linkek, rövid kommentárok, személyes hangvétel volt (mint ma a trumble, Twitter, mikroblog) (<http://www.robotwisdom.com/>). Peter Merholz rövidítette le „blog”-ra a szót. 1999-ben születik meg a blogoszféra fogalma ([Brad L. Graham](#), viccnek szánta), 2001-ben ez a hatszorosára növekedik.

Mire jó a blog? Lehet netes napló (magánblogok, magánélet, bulvár), tematikus és közösségi blog, lehet rovat (Igen.hu), de neki is lehetnek rovatai ([Konzervatorium.blog.hu](#)). A civil újságírás nem működik, szükség van teljes állású, „profi” újságírókra, a legismertebb bloggerek itthon újságírók is egyben.

A közösség csinálja a blogot vagy a blog a közösséget? Az ifjúkonzervatív blogok (Reakció, Konzervatórium, Jobbklikk) esetében ugyan volt közösség a blogok előtt is, de a közösség célja a blog írása. A Szentjánosbogár Közösségnek nincs saját blogja, magánblogjai vannak egyes tagoknak. Belső infók áramoltatására nem jó a blog, amit nem akarunk az egész világgal megosztani, azt levelezőlistán küldjük szét. A blogírás a gép előtt folyik, ezért nem annyira közösségbarát.

Nicknevek: névtelenség és blogetika. Felelőtlenebbül viselkedhet az álnév mögé bújó szerző és olvasó, valamint kommentelő, azonban épp a kommentek miatt így is minden szavát meg kell fontolni az embernek. Vigyázni kell a stílussal, sosem tudhatjuk, kit takar némelyik nicknév (ifjúkonzik esetében sokszor ismert tudósok, politikusok rejtőznek egy-egy nicknév mögött). Az álnév védi a szerzőt a munkahelyi és egyéb retorzióktól is.

A kommentek kezelése: elszők („én vagyok az első kommentelő”) és a trollok (akik ugyanazt hajtogatják, és céljuk a párbeszéd szétverése) nem kedveltek. Előzetes moderáció (Tóta W. Árpád, vagy az Origo Komment.hu oldala) csak fizetett alkalmazottakkal működik szinte. Az ifjúkonzi blogokon ritkán moderálunk, csak elszőket, trollokat, esetleg zsidózókat. A kommentért nem felelős a poszt szerzője. A közérdeklődés központjában lévő kérdések esetében (cigányügy, pl.) mindig több komment érkezik, hosszabb, kiműveltebb posztokhoz kevésbé szólnak hozzá. A komment azért jó, mert azonnali, közvetlen visszacsatolás a szerzőnek, látja a reakciókat. Vitára inspirál, növelheti a vitakultúrát, de akár rombolhat is.

A neten, blogokon bármit meg lehet jelentetni, mit tegyünk, ha igaztalan vádak érnek minket, mondjuk épp a cserkészetet? Nem érdemes szerintem attól tartani, hogy akkor most bárki bárhol bármit leírhat: ez így van, de ez nem jelenti azt, hogy azt olvasni is fogja számottevő mennyiségű ember. Az interneten szinte bármit meg lehet jelentetni, de azt kevesen olvassák, ha nem ismert oldalon jelenik meg. A legtöbb blog, oldal alig rendelkezik pár olvasóval. Perelni meg felesleges, akár többéves folyamat is lehet, főleg ha ismeretlen a szerző, mert ilyenkor nyomozni kell (magánvádas büntetőper).